

Diplomová práce se zabývá pojetím mýtu v díle Thomase Manna a Ivana Olbrachta. S ohledem na tertium comparationis, kterým je mýtus, jsou rozebírány Mannovy romány *Josef a bratři jeho* a *Doktor Faustus* a Olbrachtovy prózy *Nikola Šuhaj loupežník* a *Golet v údolí*. Koncepce obou autorů jsou srovnávány jak v rovině genetické, která zahrnuje možné působení tetralogie na Olbrachtovo dílo, tak typologické. Zde spadají analogie nezávislé na přímém vlivu. Práce je metodologicky založena na interpretaci fikčních textů a jejich průběžné komparaci s přihlédnutím k literárněhistorickému kontextu a kulturněhistorickému pozadí doby. O přímém vlivu Thomase Manna na Olbrachtovo dílo lze uvažovat u obou próz, a to především v některých detailech. Byla nalezena také řada analogií, které dokládají blízkost obou autorů, ale zároveň nepopírají to, že byl Olbracht samostatnou tvůrčí osobností. Specifické užití mýtu u obou autorů souzní s dobovou tendencí v moderní literatuře.